

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Γ' ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

Κείμενο 1

Το κείμενο του Κώστα Τσιρόπουλου έχει αντληθεί από το βιβλίο «Η μαρτυρία του ανθρώπου», εκδ. των Φίλων, Αθήνα: 1968.

[...] Η Δημοκρατία είναι πολίτευμα πνευματικό, για τούτο δεν μπορεί αληθινά να ευδοκιμήσει παρά μονάχα σε λαούς που ζουν και αντικρίζουν τη ζωή πνευματικά. Αυτή η στάση δίνει στη δημοκρατία την ιδιότητα της αφθαρσίας και την αναγκαία δυναμικότητα, ώστε να υπερβαίνει τις εποχές και να προσαρμόζεται, χωρίς θυσίες, στις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται κάθε τόσο μέσα στον κόσμο. Όταν η Δημοκρατία χάσει την ουσία της και δεν απομένει παρά μονάχα ως κέλυφος που από στιγμή σε στιγμή, δεν μπορεί, θα συντριβεί, όσο κι αν τη στηρίζουν τα κοινά συμφέροντα και οι ευγενικές φιλοδοξίες.

Είπαμε ότι η Δημοκρατία είναι πολίτευμα του διαλόγου. Διαλόγου, όμως, ανάμεσα σε ποιους; Ανάμεσα σε φίλους κι εχθρούς της, δηλαδή ανάμεσα σε δημοκράτες και μη δημοκράτες ή μονάχα ανάμεσα σε δημοκράτες; Ο δημοκρατικός διάλογος ανάμεσα σε δημοκράτες, διάλογος εξεταστικός, διάλογος θετικός και ειλικρινής, που φωτίζει τις συνειδήσεις για να επιδιώξουν την πραγματοποίηση του αρίστου. Είναι διάλογος μεταξύ αρχόντων και αρχομένων, αφού ούτε οι άρχοντες ούτε οι αρχόμενοι είναι δυνατόν να λείψουν ποτέ κι ας λέγεται πως στη δημοκρατία κυβερνά ο λαός. [...]

Είναι όμως η Δημοκρατία και διάλογος ανάμεσα σε δημοκρατίες και μη. Ο διάλογος αυτός, μέσα σε μια πνευματικά υποστηριγμένη κοινωνία, γίνεται ένα κρίσιμο, αλλά γεμάτο ανθρώπινο φως αγώνισμα. Είναι διάλογος που πιστοποιεί εξαντλητικά την ελευθερία και που εκφράζει την αγωνία του ανθρώπου να ζήσει σωστά και αρμονικά με τους άλλους τη ζωή του, προσπαθώντας να τη βελτιώσει, να την ολοκληρώσει, να τη δικαιώσει.

Ο διάλογος αυτός εκφράζεται ηθικά με την ελευθερία του λόγου, του συνέρχεσθαι, με τη θρησκευτική ελευθερία. Εκφράζεται πολιτικά με τα πολλά πολιτικά κόμματα, τη συμπολίτευση και την αντιπολίτευση. Εκφράζεται κοινωνικά με την άρνηση της δημοκρατίας να θεσπίζει εξαιρέσεις και να προβαίνει σε παραχωρήσεις είτε προς πρόσωπα είτε προς τάξεις ολόκληρες της κοινωνίας, με την ελευθερία και το αδέσμευτο του Τύπου, με την προσφορά ίσων ευκαιριών για όλους τους πολίτες –αλλά και ίσων τιμωριών...

Κείμενο 2

Η δημοκρατία, ασπίδα και τρόπος ζωής

Άρθρο του Παντελή Κυπριανού, 18.1.2017, εφημερίδα των Συντακτών. (διασκευασμένο απόσπασμα για τις ανάγκες της εξέτασης).

Η δημοκρατία είναι σε κάποια πράγματα όπως η Ιστορία. Δεν είναι εξελικτική ή κυκλική. Δεν πάει κατ' ανάγκην από το καλό στο καλύτερο. Κι αν ακυρωθεί, δεν είναι καθόλου αυτονόητο ότι θα επανέλθει στην πρότερή της μορφή. Μπορεί κάλλιστα να μη λειτουργήσει, σε έσχατες περιπτώσεις να καταλυθεί.

Η δυσλειτουργία ή το πιασμάρισμα μπορεί να επέλθει εμπρόθετα, μπορεί όμως να προκύψει από αντιδράσεις, κακοπροαίρετες αλλά και καλοπροαίρετες. Αυτό είναι φυσιολογικό, καθώς δημοκρατία δεν είναι μόνο η έκφραση, περιοδικά, γνώμης και ψήφου.

Προϋποθέτει έναν συνδυασμό αρχών και αξιών που διασφαλίζουν δύο πράγματα: κοινές αξίες, αρχές και κανόνες αφενός, δικαιώματα, αφετέρου, στο διαφορετικό. Στον συνδυασμό των δύο αυτών στοιχείων, στη δοσολογία τους, κρίνεται και η ποιότητα της δημοκρατίας.

Χωρίς κοινές αξίες μια δημοκρατία αδυνατεί να λειτουργήσει, να υπάρξει. Οι αξίες κυμαίνονται από τις πιο στοιχειώδεις, όπως οι θεμελιώδεις ελευθερίες και τα θεμελιώδη δικαιώματα, έως συγκεκριμένα κοινωνικά δικαιώματα, όπως η καθολική πρόσβαση στην εκπαίδευση όλων των βαθμίδων και στην υγεία.

Οι κοινές αξίες δεν ταυτίζονται με τις κοινές αναφορές που χρειάζονται τα έθνη για να υπάρξουν. Οι δεύτερες είναι απότοκα περισσότερο της ανάγκης συνύπαρξης, οι πρώτες είναι λελογισμένες. Οι δεύτερες εστιάζουν στην ομοιομορφία, οι πρώτες αφήνουν χώρο στη διαφορά.

Από την άλλη, δημοκρατία σημαίνει αποδοχή της ετερότητας, της διαφοράς. Αλλιώς, επιτρέπει, αν δεν ενθαρρύνει, σε ομάδες και άτομα να εκφράσουν την ιδιαιτερότητά τους, τις ανησυχίες τους, τις παραδόσεις τους. Σε αντίθεση με εθνικά κράτη που έβλεπαν και ακόμη βλέπουν τη διαφορά, ιδεολογική και πολιτισμική, ως απειλή για τη συνοχή τους, η δημοκρατία την προασπίζει θεωρώντας την πνοή δημιουργίας.

Ασφαλώς, τα παραπάνω δεν είναι ομόφωνα δεκτά. Εδώ υπεισέρχονται οι ιδεολογικές διαφορές, τα κοσμοειδώλα. Ανάλογα με την οπτική τους κάποιοι δίνουν περισσότερο βάρος στα κοινά, άλλοι στις διαφορές. Το διακύβευμα έγκειται στη σύνθεση των δύο πτυχών. Η σύνθεση είναι ζητούμενο και πυροδοτεί συγκρούσεις, ήπιες ή εντονότερες.

Κείμενο 3

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Απόσπασμα από το διήγημα του Γιάννη Μουτάφη, στα «Ανέκδοτα διηγήματα», ΑΠΑΝΤΑ (ΠΕΖΑ), εκδ. Δωδώνη, Αθήνα: 1996.

[...] Μια Κυριακή πρωί ο Γιώργης Ντόμπρος διάβαζε την «Καθημερινή» κι έλυne το σταυρόλεξο. Ξαφνικά μπήκε στο γραφείο ο ανθυπασπιστής, είδε την εφημερίδα κι είπε:

- Καθημερινή διαβάζεις;
- Τι να διαβάσω;
- Γιατί δεν παίρνεις το Βήμα;
- Μ' αρέσει η Καθημερινή, που έχει κι ωραίο σταυρόλεξο.
- Είδες λοιπόν γιατρέ; Παληκάρι αυτός που έρριξε το όχι! Μακάρι να μπορούσα κι εγώ!

Ο Ντόμπρας ένωσε στη φωνή του ανθυπασπιστή την απόχρωση της φωνής του τσακαλιού. Έμεινε μ' ανοιχτό το στόμα.

Αυτός που κυνηγούσε τους δύο αριστερούς φαντάρους και διάταξε να τους κλείσουν στην απομόνωση για ανάκριση μ' αφορμή το «όχι» το δικό του; Σαν απορία πετάχτηκε μια λέξη από το στόμα του:

- Εσύ;
- Ναι, εγώ! Εγώ είμαι δημοκρατικός, μα ανάθεμά την για πειθαρχία. Έχω βλέπεις και οικογένεια, ενώ εσύ ...
- Κι εγώ έχω οικογένεια. Έχω λεύτερες αδελφές.
- Και ψήφισες και συ «ναι»;
- «Ψήφισα, όπως όλοι», είπε τονίζοντας τις λέξεις ο Γιώργης. Είχε αντιληφθεί την παγίδα του πονηρού ανθυπασπιστή. Και συμπλήρωσε:
- Και τώρα άσε με να λύσω το σταυρόλεξο. Κι όταν βρεις ποιος έρριξε το «όχι» να τον προτείνεις για παράσημο, αφού θαυμάζεις τόσο τους γενναίους.

Ο ανθυπασπιστής έφυγε απαρηγόρητος.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 35)

Ερώτημα 1^ο (μονάδες 15)

Σε 70-80 λέξεις να σχολιάσεις τη φράση που διατυπώνεται στο Κείμενο 2 «...δημοκρατία δεν είναι μόνο η έκφραση, περιοδικά, γνώμης και ψήφου»

Μονάδες 15

Ερώτημα 2^ο (μονάδες 10)

α. Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 διατυπώνονται δύο ερωτήματα. Να εξηγήσεις με συντομία την επικοινωνιακή τους αποτελεσματικότητα. (μονάδες 6 β. Τι πετυχαίνει στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 2 ο συγγραφέας με την αναλογία που χρησιμοποιεί; (μονάδες 4)

Μονάδες 10

Ερώτημα 3^ο (μονάδες 10)

Να βρεις στο Κείμενο 1 πέντε (5) λέξεις ή φράσεις με μεταφορική λειτουργία της γλώσσας (μονάδες 5) και να εξηγήσεις με συντομία το νόημά τους (μονάδες 5).

Μονάδες 10

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις στο Κείμενο 3 την αντίδραση του γιατρού Ντόμπρα στην προσπάθεια του ανθυπασπιστή να μάθει τι ψήφισε στο δημοψήφισμα. Να στηρίξεις την ερμηνεία σου σε τρεις κειμενικούς δείκτες. Ποιες σκέψεις σου δημιουργεί η ανάγνωση του κειμένου σχετικά με τον βαθμό ελευθερίας εκείνη την εποχή;

Μονάδες 15